

Vansinnesvisan

Thyrving

Länge nog har era maskätna huvuden vilat på era veka axlar
En längtande känsla sprider sig I mina nävar och lustan brinner
Klinga stolt när ben möter stål, klinga stolt när sårsvetten dr
oppar
Länge nog har du väntat på att skilja maskätna huvuden från vek
a axlar

Djävlar anamma
Svält och bedrävelse
Pest och förintelse
Död och förbannelse

Inga tårar skall era förvridna, blödadne, brutna kroppar väta
Ingen älskarinna, släkt eller frände vid era lik skall sörja
Ingen hjältars sal, ingen himmelsk fröjd när makter (na) (era)
öden utmäta
Blott spott och spe era eftermälen färga

Era gravar är passande att smutsa med mitt avskräde
Era minnen är mina att bespotta med hat och hån
Inga goda ord om de döda minner, inga ljusa minnen omtalas
I mitt vansinne fann ni livets ruttna slut